

זָקָה נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר

ח'טעם – צאמר מוזהרני'ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" –
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות –

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ז כֶּסֶל (ג' חנוכה)

סֵדֶר לְקוּפֵי מוֹתָר"ן הַיּוֹמִי:

ט וזה בְּחִינַת מַשָּׂא וּמַתָּן בְּאַמוּנָה, כִּי מִי שֶׁאִינוֹ עוֹשֶׂה מַשָּׂא וּמַתָּן בְּאַמוּנָה, וְהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, וְגוֹזֵל אֶת חֵבְרוֹ – אֲזִי הוּא מְעוֹזֵר דְּמִים הַנִּ"ל, בְּבְחִינַת: מַדוּעַ אָדָם לְלַבּוֹשֶׁה הַנִּ"ל, וְגוֹרֵם דָּם נְדָה לַשְּׂכִינָה, בְּבְחִינַת (יְחֻזְקֵאל ז'): "וְזָהָבָם לְנְדָה". וְזָהוּ: 'דְּמִים תָּרַתִּי מִשֹּׁמֵעַ' (מְגִלָּה י"ד, וְעַיֵן חַדוּשֵׁי אֲגָדוֹת שֶׁבֶת קל"ט ד"ה כִּי פְּהִיכָם), הֵינּוּ דָם נְדָה עַל-יְדֵי הַמָּמוֹן. בְּשִׁבִיל זֶה נִקְרָא 'גְּזֵלָה' בְּבְחִינַת 'בְּגָד', כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (ישעיה כ"ד): "וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ". הֵינּוּ פְּגָם הַבְּגָדִים הַנִּ"ל, בְּבְחִינַת 'שְׁנַמְצָא רַבָּב עַל בְּגָדָיו'. וְזֶה שֶׁתָּרַגְם יוֹנָתָן (עַל פְּסוּק וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ הַנִּ"ל וּבְסִנְהֶדְרִין צ"ד): 'בְּזוּזִי וּבְזוּזֵי דְבְּזוּזֵי', הֵינּוּ בְּבְחִינַת תַּאֲוֹת מָמוֹן, שֶׁכָּל מַה שֵּׁיֵשׁ לוֹ יוֹתֵר הוּא חוֹמֵד יוֹתֵר (קה"ר פ"א, ל"א):

וזה עֵקֶר תַּקּוּנֵנוּ שֶׁל הַמַּשָּׂא וּמַתָּן – שִׁיבּוֹן בְּכָל הַלּוּף וְהַלּוּף, וּבְכָל דְּבוּר וְדְבוּר, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמְדַבֵּר בְּשַׁעַת הַמַּשָּׂא וּמַתָּן, שֶׁכּוֹנְנֵתוֹ כִּי שִׁירוּיַח כִּי שִׁיתָן צְדָקָה. וְזֶה הוּא בְּבְחִינַת תַּקּוּן הַכִּלְי שֶׁל הַדְּמִים, כִּי הַצְדָּקָה הוּא בְּבְחִינַת כְּלִיּוֹת הַגִּידִין, בְּבְחִינַת (הוֹשִׁעַ י'): "זָרְעוּ לָכֶם לְצְדָקָה". בְּבְחִינַת 'זָרַע גֵּד', הוּא טָפָה חוֹרָא, שֶׁעַל-יְדֵי הַתַּקּוּן הַזֶּה נִתְרַוַּם הַמַּחִין, בְּבְחִינַת: 'מַחָא חוֹרְתָא כְּבִסְפָא' (תִּיקוּן ע). וְעַל-שֵׁם-זֶה נִקְרָא מַשָּׂא וּמַתָּן, לְהוֹרֹת שִׁישׁ בּוֹ תַּקּוּן לְבְחִינַת בְּגָדִים הַנִּ"ל, לְבְחִינַת דְּמִים הַנִּ"ל. 'מַשָּׂא', זֶה בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים ל"ח): "כִּי עֲזוּנֹתַי עָבְרוּ רֹאשֵׁי כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי". שִׁהֵם הַשֵּׁם"ה לְאֻוִּין הַנִּ"ל, שֶׁמִּתְגַּבְּרִין עַל הָרֹאשׁ שֶׁהוּא הַמַּחִין, בְּבְחִינַת: "לֹא תַעֲמֵד עַל דָּם רַעַךְ" כַּנִּ"ל, וְהוּא בְּבְחִינַת פְּגָם

הַבְּגָדִים הַנִּלְכָּדִים כִּי יִבְדּוּ, וְזֶה: 'כָּבֵד וְכָבֵדוּ', הֵינּוּ בְּחִינַת מֶלֶךְ הַכְּבוֹד הַנִּלְכָּדִים. 'כָּבֵד', הֵינּוּ בְּחִינַת הַדְּמִים, שֶׁהַכְּבֵד מְלֵא דָם, שֶׁהוּא בְּחִינַת דָּם נְדָה הַנִּלְכָּדִים. 'וּמִתָּן', הוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַכְּלָלִי, שֶׁהוּא הַצְּדָקָה, בְּחִינַת (מִשְׁלֵי י"ח): "מִתָּן אָדָם יִרְחִיב לוֹ". בְּחִינַת קִשְׁת הַבְּרִית שֶׁהוּא הַצְּדִיק, בְּחִינַת (תְּהִלִּים ל"ז): "צְדִיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן". וְזֶה שֶׁאָמְרוּ חַז"ל (רֵאשִׁי הַשָּׁנָה ו'): 'בְּפִיךָ' – זֶה צְדָקָה, שֶׁאֵז הַדְּבָר מִתָּר:

י וְהִנֵּה הַכָּל – שֶׁצָּרִיךְ לְתַקֵּן תְּחִלָּה 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יִתְקַן הַכָּל בְּפֶרֶט. וְאַף שֶׁתְּקוּן הַכְּלָלִי הוּא גְבוּהָ וּמְרוֹמָם יוֹתֵר מִתְקוּן כָּל דָּבָר בְּפֶרֶט, עִם כָּל זֶה מִחֲמַת שֶׁתְּקוּן כָּל דָּבָר, תְּלוּי בְּהַמְחָה, דִּהְיִנוּ לְהַמְשִׁיךְ לְבְנוּנֵית מִן הַמְחָה, בְּבְחִינַת: 'וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן'. וְלְרוֹמָם הַמְחָה אֵי אֶפְשָׁר כִּי־אֵם עַל־יְדֵי תְּקוּן הַכְּלָלִי, בְּבְחִינַת: 'כִּנְשָׁר יַעִיר קִנּוֹ' כִּנְשָׁר. עַל כֵּן צָרִיךְ לִילֵךְ מִתְּחִלָּה אֶל הַמְּדַרְגָּה הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹנָה מִזֶּה, דִּהְיִנוּ תְּקוּן הַכְּלָלִי, כִּדִּי לְתַקֵּן וְלְרוֹמָם הַמְחָה, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְקַן הַכָּל מִמִּילָא כִּנְשָׁר:

וְזֶה פֶּרוּשׁ: הָאֵי גַבְרָא דְאֵזֵל בְּעֵי אֲתַתָּא, וְלֹא קִיָּהֲבוּ לָהּ. הֵינּוּ בְּחִינַת "אִשָּׁה יִרְאֵת ה'" (מִשְׁלֵי ל"א). הֵינּוּ מִי שֶׁפָּגַם בְּעוֹנוֹת, וְגַרְם דָּם נְדָה לְשִׁכְיִנָּה כִּנְשָׁר, שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה נֶחֱשׂ מִשִּׁיךְ לָהּ לְגַבְהָ וְכוּ', וְנִעְשָׂה פְרוּד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנָּתָהּ. וְזֶהוּ: וְלֹא קִיָּהֲבִי לָהּ – בְּחִינַת 'שָׂאג יִשָּׂאג עַל נִוְהוֹ' כִּנְשָׁר. מֵאֵי חֲזָא דְאֵזֵל לְהִיכָא דְמִדְלִי מִנָּה – הֵינּוּ כְּשֶׁרוֹצֵה לְטַהֵר אֶת הַמַּלְכוּת מִהַדְּמִים, הוּא הוֹלֵךְ אֶל הַמְּדַרְגָּה הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹנָה, הֵינּוּ תְּקוּן הַכְּלָלִי שֶׁהוּא לְמַעְלָה מֵאִשָּׁה יִרְאֵת ה'. בְּחִינַת (שְׁמוֹנְעֵלֶב כ"ג): "צְדִיק מוֹשֵׁל בְּיִרְאֵת אֱלֹקִים", כִּי הַצְּדִיק שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּן הַכְּלָלִי הוּא לְמַעְלָה, וְהוּא מוֹשֵׁל בְּיִרְאֵת אֱלֹקִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'אֵלְמֵלֵא מוֹרְאָהּ שֶׁל מַלְכוּת'.

וְזֶהוּ: שֶׁקֶל סִפְתָּא דְּצָה לְתַתָּא וְכוּ' - סִפְתָּא הֵם יְתִדוֹת וּמִסְמְרוֹת, כְּמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י. הֵינּוּ בְּחִינַת דְּבַרֵי תוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (קֹהֶלֶת י"ב): "דְּבַרֵי חֲכָמִים כְּדַרְבֹּנוֹת וּכְמִסְמְרוֹת". דְּצָה לְתַתָּא - הֵינּוּ בְּחִינַת מְדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת, כְּשֶׁאֵין תִּיקוֹן הַכִּלְלִי, בְּחִינַת: בְּתַר דְּאַסְתִּילַק רַבִּי שְׁמַעוֹן, שָׂאזְ הַדְּבֹר אָסוּר. וְזֶהוּ: וְלֹא עָאֵל - הֵינּוּ שְׂלֵא הָיָה אֶפְשָׁר אֲזִי לְדַבֵּר דְּבַרֵי תוֹרָה כַּנִּלְל. דְּצָה לְעָלָא וְעָאֵל - הֵינּוּ בְּחִינַת בְּיוֹמוֹי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, שֶׁהוּא קָשְׁתַּת הַבְּרִית, שֶׁהוּא תִיקוֹן הַכִּלְלִי, שָׂאזְ הַדְּבֹר מְתָר. הֵינּוּ שֶׁהִרְאָה לָהֶם, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן הַדְּבֹר כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׂבַח הַצְּדִיקִים, שֶׁהוּא תִיקוֹן הַכִּלְלִי לְהַדְּבֹר. וְהוּא הַדִּין כָּל הַדְּבָרִים אֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן כִּי אִם עַל יְדֵי תִיקוֹן הַכִּלְלִי, כְּדִי לְהַרִים אֶת הַמַּחַ שְׁמַשְׁם נִמְשָׁךְ כָּל הַלְּבָנוֹנִית כַּנִּלְל.

וְזֶהוּ: הֵאֵי נַמִּי אֶתְרַמֵּיָא לָהּ בֵּת מִזְלָה - הֵינּוּ בְּחִינַת הַמַּחֲיוֹן, בְּחִינַת 'וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן'. הֵינּוּ שֶׁתַּפֵּס לָהֶם לְדַגְמָא אֶת הַדְּבֹר, וְהִרְאָה לָהֶם, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן כִּי אִם עַל-יְדֵי תִיקוֹן הַכִּלְלִי. וְהִרְאָה, כִּי בְיָמַי רַבִּי שְׁמַעוֹן הָיָה הַדְּבֹר עַל תִּיקוֹנוֹ, וּבְתַר דְּאַסְתִּילַק נְאֻמָּר: 'אֵל תִּתֵּן אֶת פִּיד' וְגו', וְזֶהוּ: 'דְּצָה לְתַתָּא' וְכוּ' כַּנִּלְל. וְכְמוֹ כֵּן כָּל הַדְּבָרִים, צָרִיךְ לְתַקֵּן עַל-יְדֵי תִיקוֹן הַכִּלְלִי הַשְּׂרִיף לּוֹ. כְּגוֹן מִשָּׂא וּמִתָּן - עַל-יְדֵי צְדָקָה, וְכֵן כָּל־צָרִיף לְתַקֵּן כָּל דְּבַר עַל-יְדֵי תִיקוֹן הַכִּלְלִי הַשְּׂרִיף לּוֹ. וְזֶה מַחֲמַת שְׂצָרִיף לְהַרִים אֶת הַמַּחֲיוֹן, לְהַמְשִׁיךְ מִשָּׁם לְבָנוֹנִית, לְתַקֵּן וּלְלַבֵּן כָּל הַפְּגָמִים, וְזֶה אֵי אֶפְשָׁר כִּי-אִם עַל-יְדֵי תִיקוֹן הַכִּלְלִי כַּנִּלְל. וְזֶה בְּחִינַת: 'הֵאֵי נַמִּי אֶתְרַמֵּיָא לָהּ בֵּת מִזְלָה', בְּחִינַת: 'וְנוֹזְלִים מִן לְבָנוֹן', מִן לְבוֹנָא דְּמַחָא כַּנִּלְל (מִשְׁלֵי י'): כְּסִיף נִבְחָר לְשׁוֹ"ן צְדִיקִים" (בְּאוֹר זֶה הָעֵנָן וְיָמָה שְׂיִכּוֹת יֵשׁ לְפָסוּק זֶה לְהַתּוֹרָה הַנִּלְל יִתְבָּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר):

(שִׁיר לְאוֹת ח): וְעַל כֵּן אִשָּׁה שְׂדֵמִיָּה מְרַבִּים וְאִין לָהּ וְסֵת, אַף שִׁיין מְזִיק לָהּ כַּנֶּ"ל, בְּחִינַת: 'יִין כִּי יִתְאַדָּם', שְׂאֲחֲרִיתוֹ דָּם, בְּחִינַת: 'נְכַנָּם יִין - יִצָּא סוּד' כַּנֶּ"ל. עִם כָּל זֶה רְפוּאָתָהּ עַל-יְדֵי יִין שֶׁהִסְתַּכַּל בּוֹ צַדִּיק אֲמַתִּי, כִּי הָעֵינַיִם הֵם בְּחִינַת שְׂעָרוֹת. כִּי 'שְׂבָעָה גְלֵדֵי עֵינָא' (בְּהַקְדָּמַת הַתְּקוּנִים י"ב וּבַתְּקוּן ע'), הֵם בְּחִינַת (שׁוֹפְטִים ט"ז): 'שְׂבַע מַחְלָפוֹת רֵאשׁוּ', וְהֵם בְּחִינַת הַמַּחֲיוֹן. כִּי הַשְּׂעָרוֹת הֵם מוֹתְרֵי מַחֲיוֹן. וְעַל כֵּן הֵם בְּחִינַת שְׂבַע מַחְלָפוֹת וְכוּ', בְּחִינַת שְׂבַע מַדּוֹת, שְׁחוֹלְפִין וְעוֹבְרִין בַּמַּחְשָׁבָה שְׂבַמַּח. כִּי הַמַּחְשָׁבָה שְׂבַמַּח הוּא כְּפִי הַמַּדּוֹת שְׂבַאָדָם, וְכְפִי הַמַּדָּה שֶׁהָאָדָם אוֹחֵז בָּהּ, כֵּן חוֹלְפִין וְעוֹבְרִין עָלָיו הַמַּחְשָׁבוֹת שְׂבַמַּח. וְזֶה: 'שְׂבַע מַחְלָפוֹת רֵאשׁוּ' - לְשׁוֹן חֲלָף וְעָבַר כַּנֶּ"ל. וְכִשְׂפוּגְמִין בְּהַשְּׂעָרוֹת, נִפְגָּם הָרְאִיָּה שֶׁהִיא 'שְׂבַע גְלֵדֵי עֵינָא'. וְעַל כֵּן שְׂמִשׁוֹן שְׂפָגָם בְּשְׂבַע מַחְלָפוֹת רֵאשׁוּ, נֶאֱמַר בּוֹ (שָׁם): 'וַיִּנְקְרוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת עֵינָיו'. וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי 'שְׂבָעָה גְלֵדֵי עֵינָא', מְתַקְנִין בְּחִינַת שְׂבַע מַחְלָפוֹת רֵאשׁוּ, שֶׁהֵם הַשְּׂעָרוֹת, בְּבְחִינַת (דְּנִיאל ז'): "וַשְּׂעֵר רֵאשִׁיָּה כַּעֲמַר נִקָּא". בְּבְחִינַת 'לְשׁוֹן שֶׁל זְהוּרִית', שֶׁהוּא מַלְבִּין הָאֲדָמִימוֹת שֶׁל הַשָּׁם"ה גִּידִין, בְּבְחִינַת: 'אִם יֵאֲדִימוּ כִתּוּלָע כַּעֲמַר יִהְיוּ'. נִמְצָא שְׂנֵת־תִּקּוּן עַל יְדֵי זֶה הָאֲדָמִימוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת דָּם נִדָּה כַּנֶּ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קי"ח): "מִן הַמַּצָּר קָרָאתִי יְהוָה", אוֹתִיוֹת צָמ"ר. כַּמּוּבָא בַּפּוּנּוֹת, עֵין שָׁם וְהִבֵּן:

סְדֵר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִין:

יג וְעַל כֵּן עַל-יְדֵי צְדָקָה יְכוּלִין לְדַבֵּר דְּבוּרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה בְּחִינַת שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָה: "בְּפִיךָ זֹו צְדָקָה" (רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה ז) שֶׁהוּא בְּבְחִינַת: "וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן" (תְּהִלִּים ל"ז כ"א), בְּחִינַת קִשְׁתַּת הַבְּרִית שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הַשּׁוֹמֵר הַבְּרִית:

זֶה הַחֵן הַיָּחִיד לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר

אֲשֶׁר מִן הַחֵן הַיָּחִיד לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר מִן הַחֵן הַיָּחִיד לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר
אֲשֶׁר מִן הַחֵן הַיָּחִיד לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר מִן הַחֵן הַיָּחִיד לְעֵבֹר וְלֹא יֵעָבֹר

יד והכלל בכל הדברים הוא כן שצריך לתקן כל דבר על ידי תקון הכללי השייך לו תחלה כדי לתקן ולרומם המח להמשיך משם לבנונית לתקן וללבן כל הפגמים. וזה אי אפשר כי אם על ידי תקון הכללי השייך לו, כגון משא ומתן על ידי צדקה וכנ"ל שעל ידי זה נתרוממין המחין ועל ידי זה נתקן הכל ממילא. שעל ידי תקון הכללי של כל הדברים מרים את המח שמשם נמשך כל הלבנונית בחינת: "ונוזלים מן לבנון" מן לבנון דמחא (זה הקדוש חלק ג רל"ה): ועל ידי זה ממילא יתקן הכל בפרט:

טו ואשה שדמיה מרבין ואין לה וסת אף על פי שהיין מזיק לה שהיא בחינת התגברות הדמים כנ"ל (אות י) עם כל זה רפואתה על ידי יין שהסתכל בו צדיק אמת. כי עיניו הקדושים הם בחינת שערות בחינת מותרי מחין הקדושים שלו שעל ידי זה ממשיך לבנונית להלבין הדמים הנ"ל בחינת דם נדה ונתתקן על ידי זה: טז והמחשבה שבמה היא כפי המדות שבאדם שכפי המדה שהאדם אוהז בה כן חולפין ועוברין עליו המחשבות שבמה. וזה בחינת: "שבע מחלפות ראשו" (שופטים ט"ז יט) והם בחינת המחין כי השערות הם בחינת מותרי מחין כנ"ל בחינת שבע מדות שעוברין במחשבה שבמה וכשפוגמין בשערות נפגם הראיה שהיא שבעה גלדי עינא (בהקדמת תקונים י"ב), וכן להפך על ידי תקון שבעה גלדי עינא מתקנין פגם השבע מחלפות ראשו שהם השערות בבחינת תקון המחין כנ"ל:

סדר השי מוהר"ן הימני:

נסיעתו ללמברג:

קסז (א) שנת תקס"ח אחר סכות נסע ללמברג בחפזון גדול

וְרַדְפֹתִי וְרַצֹתִי אַחֲרָיו עַד קְרֵאֲסָנָע, אֲזִי עָנָה וְאָמַר לִי (מִיר וְוַעֲלִין זִיד
 זַעֲהֵן אִין זַעֲהֵן אִין זַעֲהֵן) [אָנּוּ נִתְרַאָה וְנִתְרַאָה וְנִתְרַאָה] וְכַפֵּל הַדְּבָר
 בַּמָּה פְּעָמִים, וְאָמַר אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֵׁר מָה אַתָּה
 דּוֹאֵג, כָּל הָעוֹלָם יִגְעִים וְטוֹרְחִים בְּשִׁבְלָךְ, זֶה נוֹסֵעַ לְבְרַעְסָלָא, וְזֶה
 לְכָאֵן וְזֶה לְכָאֵן הַכֹּל בְּשִׁבְלָךְ. וְאַחֲרֵיכֶךְ בִּיּוֹם הַשְּׁנִי בְּבִקְרָנָסַע
 פִּתְאוּם מְקַרְאֲסָנָע וְרַדְפֹתִי אַחֲרָיו עַד שְׁזַכִּינוּ לְהַשְׁיִגּוּ אֶצֶל הַגִּישָׁר
 וְכוּ' וְנִהְיָה קֶצֶת וְאָמַר אֲזִי עַל עֲנִין הַנְּסִיעָה שְׁלוֹ מֵעֲנִין הַמְּשָׁכָן
 שְׁכָל אֶחָד מֵהַצְּדִיקִים בּוֹנִים וְכוּ' כְּמוֹ שְׁמוּבָא בְּלִקוּטֵי א' בְּסִימָן
 רפ"ב בְּהַתּוֹרָה אֲזַמְרָה לְאֵלְקֵי בְּעוֹדֵי:

קסח (ב) בְּשִׁהְיָה בְּלִמְבָרְגַּ וְשָׁם הָיָה בְּסַכְנָה גְּדוֹלָה כִּי עָסַק שָׁם
 בְּרַפּוּאוֹת, וְהָיָה זְמַן רַב שִׁהְיָה שׁוֹכֵב עַל צִד אֶחָד וְלֹא הָיָה יָכוֹל
 לְשָׁכֵב עַל צִדוֹ הַשְּׁנִי. אַחֲרֵיכֶךְ עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ נְסִים
 נְפִלְאִים וְנוֹרָאִים וְהִתְחִיל לָשׁוּב לְאִיתָנוּ קֶצֶת, וּפְתִאוּם בְּלִילָה
 הַתְּהִפֵּךְ עַל צִדוֹ הַשְּׁנִי וְשָׁכֵב עָלָיו וְאָמַר שֶׁהֲרַפּוּאָה שְׁלוֹ אִינוּ
 עַל־יַדֵּי הַדְּאֶקְטִיר רַק שְׁבִלִילָה בָּא אֶחָד וְאָמַר לוֹ שֶׁהַמְּלָכוֹת גְּזֹר
 עָלֶיךָ לְשָׁכֵב עַל צִד יָמִין, וְשָׁכֵב כְּדָרְכּוֹ עַל צִד יָמִין [אֲשֶׁר זְמַן רַב
 לֹא הָיָה יָכוֹל לְשָׁכֵב עַל אֹתוֹ הַצִּד] וְאֹתוֹ הָאֶחָד שָׁבָא אֵלָיו בְּלִילָה
 הוּא הָיָה הָרַב הַחֲסִיד הַמְּפָרָסִם מוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי אֶהְרֹן זְכָרוֹנוּ
 לְבָרְכָה מִטִּיטִיב נֶכֶד הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה וְאָמַר רַבֵּנוּ
 זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה שְׁעַכְשָׁו הָרַב הַנַּ"ל הוּא אוֹהֵב נְאֻמָּן אֵלָיו בְּאַהֲבָה
 גְּדוֹלָה מְאֹד:

סדר האלקף-בית הימני:

קד. הַצְּדִיק יָכוֹל לְהַתְּעַנֵּג, וְאִינוּ יָרָא מֵהִיָּצֵר הָרַע, כִּי תוֹרָתוֹ מִגְּנָה
 עָלָיו. קה. מִי שְׁאִינוּ עוֹמֵד בְּפָנַי רַבּוֹ, נִקְרָא רָשָׁע וְאִינוּ מְאָרִיךְ
 יָמִים וְתִלְמוּדוֹ מְשִׁתַּכֵּחַ. קו. אִין לְהַטְרִיחַ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

אָסֶפֶד ❦ צִמְרָן מִזֶּה רִנְיָת זִצְיָן לְ"צֶדֶק צִנְיָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְיָ צִמְרָן מִסְפְּרֵי רַבְצֵי יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ❦
❦ "זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֻחַ" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

בְּשִׁיכוּלִין לְהוֹעִיל עַל-יְדֵי דְבָר אַחַר. קז. לְפַעְמִים עַל-יְדֵי נַחַת-רוּחַ אֶחָד וּמַעַט שְׁעוֹשִׁין לְצַדִּיק, עַל-יְדֵי זֶה זֹכִין לְעוֹלָם הַבָּא. קח. מִי שֵׁישׁ לוֹ אֲמוּנָה שְׁלֵמָה בַּשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יְכוּל לַעֲשׂוֹת נַחַת-רוּחַ לְצַדִּיק. קט. מִי שֵׁאִין לוֹ שׁוֹם הַרְהוּרֵי עֲבוּדָה זָרָה, הוּא מִשְׁתַּזְקֵק תָּמִיד לְהִצִּיל אֶת הַצַּדִּיקִים.

קי. מִי שֶׁרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְצַדִּיק, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ כֹּחַ לָזֶה. קיא. תִּלְמִיד-חָכָם הַמְּבַעֵט בְּרַבּוֹתָיו, נִתְקַצְרוּ שְׁנוֹתָיו. קיב. הַמְּנַהִיג עֲצָמוֹ בְּרַבָּנוֹת כְּשֵׁישׁ גָּדוֹל מִמֶּנּוּ, נִתְקַצְרִים שְׁנוֹתָיו. קיג. כְּשֶׁהַצַּדִּיק צָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל שְׁיִתְּנוּ לוֹ אֵיזָה דְבָר וְיֵרָא מִהַמְּקַטְרָגִים עַל צַדִּיקוֹתוֹ, יִבְקֹשׁ הַפֶּה רְצוֹנוֹ. קיד. כְּשֶׁרָשָׁע עוֹשֶׂה אֵיזָה רָעָה וּבָא לְהַצַּדִּיק וְשׂוֹאֵל מִמֶּנּוּ אִם יִפְהַ עֲשָׂה, מֵתָר לוֹמַר לוֹ: יִפְהַ עֲשִׂיתָ, כִּדִּי לְהִצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ. קטו. מִי שֶׁמְפָרִישׁ בְּנֵי-אָדָם מִלְּבֹא תַחַת בְּנֵי הַשְּׁכִינָה, עַל-יְדֵי זֶה נוֹפְלִים בָּנָיו לְעַבְדוֹת. קטז. לְפַעְמִים צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל הַחוֹלָה שְׁיָמוּת. קיז. בְּתַחֲלָה הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְגַלֵּה הַסּוּד בַּתּוֹרָה לְצַדִּיק, וְאַחֲרֵיכֵן אוֹמֵר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַתּוֹרָה בְּשִׁבִיל [בַּשֵּׁם] הַצַּדִּיק. קיח. לְפַעְמִים הַצַּדִּיק מִתְעַנֶּה וּמִתְפַּלֵּל וְאֵינּוּ מוֹעִיל. קיט. הַצַּדִּיק מֵתָר לוֹ לְפָרֵץ גְּדָרִים שֶׁל אַחֲרָיִם בְּשִׁבִיל דְּרַכּוֹ. קכ. לְפַעְמִים גּוֹזְרִים מִלְּמַעְלָה עַל מִסְפָּר בְּנֵי-אָדָם שְׁיָמוּתוֹ, וְיֵשׁ אֶחָד בֵּינֵיהֶם שֶׁהַצַּדִּיק אוֹהֵב אוֹתוֹ, יֵשׁ כֹּחַ בְּצַדִּיק לְהִתְפַּלֵּל עָלָיו וּלְהִצִּיל אוֹתוֹ וּלְתַן אַחַר תַּחֲתָיו. קכא. יֵשׁ כֹּחַ בְּצַדִּיק לְקַח מִזֶּה וּלְתַן לָזֶה. קכב. בְּרַכַּת הַצַּדִּיק הוּא פְּדִיוֹן. קכג. כָּל צַדִּיק יֵשׁ לוֹ דְבָר עֲבוּדָה, שֶׁצַּדִּיק אַחַר, אֲפִלּוֹ גָּדוֹל מִמֶּנּוּ, אֵינּוּ יְכוּל לְהַשִּׁיג עֲבוּדָתוֹ. קכד. מִהַ שֶׁהַצַּדִּיקִים נוֹסְעִים מִמְּקוֹם לְמְקוֹם בְּשִׁבִיל מָמוֹן, כִּי דְבָרֵי תּוֹרָה עֲנִיִּים בְּמְקוֹמָם וְעוֹשִׂירִים בְּמְקוֹם אַחַר. קכה. אֲרִיכַת יָמִים שֶׁל תִּלְמִיד-חָכָם בָּא, כְּשֶׁמְכַבְּדִין

זה את זה. קכו. אינה דומה תפלת צדיק בן צדיק לתפלת צדיק
 בן רשע.

סדר שיחות הר"ן הי"ג:

פב "בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע אויבי עלי" (תהלים
 מ"א-יב) בזה שאויבים שלי אינם רעים כי צדיקים חולקים עלי,
 בזאת ידעתי כי חפצת בי:

פג בענין היראות והפחדים שאדם מתירא ומתפחד על-פי הרב
 מכמה דברים או מבני אדם שאינם יכולים להזיק לו כלל והדבר
 נראה שרק בסוף פשהאדם נסתלק ושוכב על הארץ ורגליו אל
 הדלת אז יהיה לו ישוב הדעת באמת ויסתכל על עצמו ויראה
 האמת, שכל היראות והפחדים שהיה מתירא מאיזה בני אדם
 שעמדו בנגדו היה הכל שטות והבל ובחנם היה לו יראות ופחדים
 מהם כי מה יעשה לו אדם וכן לענין התאוות, כי אז יראה היטב
 אשר בחנם כלה בהבל ימיו ובשטותים ובלבולים כאלו ומי
 הכריח אותו לזה וכו' כי רק אז יראה האמת היטב היטב:

ובאמת יש בזה דברים בגו כי יש דבר אצל האדם שמאותו הדבר
 הוא מתירא ומתפחד ממני הפחדים שהוא מתפחד מהם ואף-
 על-פי שהוא יודע בדעתו בברור חזק שאותו הענין שהוא
 מתפחד ממנו אינו יכול לעשות לו כלל, אף-על-פי-כן יש לו פחד
 גדול מאד ממנו כי אותו הדבר שיש אצל האדם הוא מתפחד כמו
 שאנו רואין שנמצאים כמה בני אדם שהם פחדנים גדולים שיש
 להם פחדים של שטות והם בעצמן יודעים שזה הדבר אינו כלום,
 ואף-על-פי-כן הם מתפחדים מאד וכן אנו רואים שכשפחידין
 את האדם מאחריו, שבאין עליו מאחוריו פתאם בבהלה בקול
 פחד, אזי הוא תכף מתפחד מאד קדם שמתחיל הדבר לכנס

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'טו - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שד"ך מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל שְׁעֵדִין אֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל שׁוֹם דְּבָר כִּי בָּאוּ עָלָיו פְּתָאִים
מֵאַחֲרָיו וְאַף־עַל־פִּי־כֵן הוּא מִתְפַּחַד תִּכְף וּמִיָּד קִדָּם שְׁהִתְחִיל
הַדַּעַת לִידַע מֵעַנִּין הַפֶּחַד וּמֵאַחַר שְׁעֵדִין לֹא הִתְחִיל דְּבַר הַפֶּחַד
לְכַנֵּס בְּהַדַּעַת כָּלֵל, אִם־כֵּן אֵיךְ שִׁיךְ לְהִתְפַּחַד? אֵךְ בְּאַמַּת עֵקֶר
הַפֶּחַד שֶׁל הָאָדָם הוּא, שִׁישׁ דְּבַר אֲצֵל הָאָדָם שְׁמֵאוֹתוֹ הַדְּבַר הוּא
מִתְפַּחַד וְכֵן בְּעַנִּין הַתְּאַוּת הוּא גַם־כֵּן כִּךְ מִמָּשׁ שְׁאַף־עַל־פִּי
שְׁהָאָדָם יוֹדֵעַ שְׁהִתְאַוּה הַזֹּאת הוּא שְׁטוּת וְהֶבֶל, אַף־עַל־פִּי־כֵן יֵשׁ
דְּבַר אֲצֵל הָאָדָם שֶׁהוּא מִתְאַוּה הַתְּאַוּה אַף־עַל־פִּי שְׁהָאָדָם יוֹדֵעַ
שֶׁהוּא הֶבֶל גָּמוּר וְעַל־כֵּן בּוֹדָאי אִם הָאָדָם יֵישֵׁב עֲצָמוֹ הַיָּטִב
הַיָּטִב, בְּקָל יוֹכֵל לְסַלֵּק מִפְּנֵי כָּל הַיְרָאוֹת וְהַפְּחָדִים וְכֵן כָּל הַתְּאַוּת
מֵאַחַר שִׁיּוֹדֵעַ שְׁבְּאַמַּת אֵינָם כָּלוּם רַק שִׁישׁ דְּבַר אֲצֵלוֹ שֶׁהוּא
מִתְיָרָא וּמִתְאַוּה עַל־כֵּן בְּקָל יוֹכֵל לְשַׁבֵּר וּלְסַלֵּק הַכֹּל כִּי הָאָדָם הוּא
בְּעַל בְּחִירָה, וּבְקָל יוֹכֵל לְהַרְגִיל דַּעְתּוֹ לְסַלֵּק מִפְּנֵי אוֹתוֹ הַדְּבַר
שְׁמִפְּנֵי בָּאִים כָּל הַפְּחָדִים שְׁלוֹ וְכָל הַתְּאַוּת כַּנִּזְכָּר לְעִיל:

סֵדֶר שְׁלֵחַן עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

(ג) ודברים הבאים לאחר סעודה קודם ברכת המזון שהיה מנהג
בימי חכמי הגמרא שבסוף הסעודה היו מושכים ידיהם מן הפת
ומסירים אותו וקובעים עצמם לאכול פירות ולשתות כל מה
שמביאים אז לפניהם בין דברים הבאים מחמת הסעודה בין
דברים הבאים שלא מחמת הסעודה טעונים ברכה בין לפניהם
בין לאחריהם דהמוציא ובהמ"ז אין פוטרין אלא מה שנאכל תוך
עיקר הסעודה ודין זה האחרון אינו מצוי בינינו לפי שאין אנו
רגילין למשוך ידינו מן הפת עד בהמ"ז: (ג) ואם קובע ליפתן
סעודתו על הפירות הווי ליה הפירות כדברים הבאים מחמת
הסעודה ואפילו אם אוכל מהפירות בתחלת סעודתו בלא פת

אינו מברך לא לפניהם ולא לאחריהם ויש חולקין ולכן טוב שיאכל בתחלה מהפירות עם פת ואז אפילו אם אח"כ יאכל מהם בלא פת אינם טעונים ברכה כלל: הגה ואע"פ שאינו חוזר לבסוף לאכול עמהם פת מאחר שעיקר קביעות היה עליהו (ב"י בשם הר"י) : (ל) אע"פ שלא היו הפירות לפניו בשעה שבירך על הפת כיון דלפת את הפת הם באים אינם טעונים ברכה כלל: (ה) אם אחר שבירך על הפת שלחו לו מבית אחרים שאינו סמוך עליהם ולא היה דעתו על הדורון אפילו מדברים שדרכן לבא ללפת את הפת צריך לברך עליהן כדין נמלך: (הגה ולא ראיתי נזהרים בזה ואפשר דטעמא דסתם דעת האדם על כל מה שמביאין לו בסעודה ועיין לעיל סימן ר"ו):

סימן קעח (א) היה אוכל בבית זה ופסק סעודתו והלך לבית אחר או שהיה אוכל וקראו חבירו לדבר עמו ויצא לו לפתח ביתו וחזר הואיל ושינה מקומו צריך לברך למפרע על מה שאכל וחוזר ומברך בתחלה המוציא ואח"כ יגמור סעודתו אבל אם דבר עמו בתוך הבית אע"פ ששינה מקומו מפנה לפנה א"צ לברך: הגה (ועיין לקמן סימן רע"ג אם היה דעתו לאכול במקום אחר לא מיקרי שנוי מקום והוא שיהיו שני המקומות בבית א' ועיין לעיל סימן קפ"ד): (ב) חברים שהיו יושבין לאכול ויצאו לקראת חתן או לקראת כלה אם הניחו שם מקצתן חוזרים למקומם וגומרינן סעודתן ואינם צריכין לברך שניה ואם לא הניחו שם אדם כשהם יוצאים צריכים ברכה למפרע וכשהם חוזרים צריכים ברכה לכתחלה וכן אם היו מסובין לשתות או לאכול פירות שכל המשנה מקומו הרי פסק אכילתו ולפיכך מברך למפרע על מה שאכל וחוזר ומברך שנית על מה שהוא צריך לאכול והמשנה מקומו מפנה לפנה בבית א' אינו צריך לחזור ולברך. אכל במזרחתה של תאנה זו ובא לאכול

במערבה צריך לברך: הגה ויש חולקים בכל מה שכתוב בסימן זה רק סוברים ששנוי מקום אינו אלא כהיסח הדעת ולכן אם שינה מקומו למקום אחר א"צ לברך אלא לפני מה שרוצה לאכול אבל לא על מה שכבר אכל (תוס' ורשב"ם והרא"ש ומרדכי פרק ע"פ ושור) ודוקא שלא הניח מקצת חברים בסעודה ואכל מדברים שאינן צריכים ברכה במקומם אבל אם הניח מקצת חברים או אפילו לא הניח ואכל דברים שצריכין ברכה במקומם אפילו מה שרוצה לאכול אחר כך א"צ לברך (סמ"ק ואו"י) ולכן מי שפסק סעודתו והלך לבית אחר או שהיה אוכל וקראו חברו לדבר עמו אפילו לפתח ביתו או למקום אחר כשחוזר לסעודה א"צ לברך כלל דהא פת צריך ברכה במקומו לכולי עלמא מיהו אם הסיח דעתו כשחוזר ודאי צריך לברך על מה שרוצה לאכול אח"כ (ב"י ורשב"א) ואין חילוק בין חזר למקום שאכל כבר ובין סיים סעודתו במקום אחר (רמב"ם פ"ד ור"ן) וכן נוהגין במדינות אלו מכל מקום לכתחלה לא יעקר ממקומו בלא ברכה דחיישינן שמא ישכח מלחזור ולאכול (הר"ר מנוח ור"ן) מיהו לצורך מצוה עוברת כגון שהגיע זמן תפלה מותר (כל בו הל' פסח) ועיין סימן קפ"ד:

סֵדֶר לְקִיּוּם תְּפִלֹּת הַיּוֹמִי:

תצב: וּתְזַכְּנִי לְעֶסֶק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה תְּמִיד וְעַל יְדֵי זֶה תִּקְרַבְנִי בְּכָל פַּעַם יוֹתֵר אֶל הַשָּׁלוֹם כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "דַּרְכֶיךָ דַּרְכֵי נְעִים וְכָל נְתִיבוֹתֶיךָ שָׁלוֹם" וְתַעֲזְרֵנִי לְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה וְאַזְכָּה לְקַיֵּם כָּל הַתְּרֵי"ג מִצְוֹת דְּאוֹרֵייתָא וְכָל הַמִּצְוֹת דְּרַבָּנָן, עִם כָּל עֲנֻפֵיהֶם הַיּוֹצְאִים מֵהֶם וְעִם כָּל פְּרִטֵיהֶם וְדְקֻיָּקֵיהֶם וְאַפְלוּ הַמִּצְוֹת שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְכָל אָדָם לְקַיֵּם עִכְשָׁו, תְּזַכְּנִי לְלַמֵּד וּלְהַגִּיד בָּהֶם, וְלְקַיֵּם בְּרוּחָנִיּוֹת עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה, וְעַל יְדֵי כְלָלִיּוֹת שֶׁל עִמָּךְ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי עֵצֶם הָאֲהָבָה וְהַשָּׁלוֹם שֶׁיְהִיָּה בֵּין כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וְאַהֲיָה נִכְלָל בְּתוֹכָם בְּכָלִלִיּוֹת גְּדוֹל עַד שֶׁנִּהְיָה אֲנַחְנוּ כְּלָנוּ

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הַקָּדוֹשׁ נְחֻשְׁבִים כְּאִישׁ אֶחָד:

תצג: וְתַעֲלֶה אוֹתִי מֵעֲלָה מֵעֲלָה חֵישׁ קַל מְהֵרָה, עַד שְׁאֲזוּכָה לְהִיּוֹת
 כְּלוּ [כְּלִי] טוֹב בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזוּכָה בְּרַחֲמֶיךָ וּבְכַחֲךָ הַגָּדוֹל וּבְכַח
 הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים לְגִלוֹת וּלְהַאִיר וּלְמַצֵּא הַטּוֹב הַכָּבוֹשׁ וְנִסְתָּר
 בֵּין כָּל הָרָשָׁעִים וְאַפְלוּ בֵּין הָעֲכוּ"ם עַד שְׁאֲפִלוּ כְּשֶׁאֲדַבֵּר עִם
 הָעֲכוּ"ם וְהָרָשָׁעִים, אוֹ כְּשֶׁאֲרָאָה מִדוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת אוֹ כְּשֶׁאֲהִיָּה
 מְכַרְח לַעֲסֹק בְּאִיזָה עֵסֶק אוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן עִם הָעֲכוּ"ם וְהָרָשָׁעִים,
 אֲזוּכָה תָּמִיד לְמַצֵּא וּלְגִלוֹת חַיּוֹת אֱלֹהוֹת הַשּׁוֹכֵן וְנִסְתָּר בְּקֶרְבְּךָ
 בְּכָל לְשׁוֹנוֹת הַגּוֹיִם וּבְכָל מִדוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת וְתַעֲזֹרְנִי שְׁתַּכֶּף
 כְּשֶׁאֲדַבֵּר אוֹ אֲהִיָּה עוֹסֵק עִמָּהֶם, יִפֹּל הָרֶע לְפָנַי וְהַטּוֹב וְהַקָּדוֹשׁ
 הַשּׁוֹכֵן שָׁם יִתְגַּלֶּה וְיֵאִיר בְּאוֹר גָּדוֹל וְיִהְיֶה נִתְגַּלֵּן אוֹתֵינוּ הַתּוֹרָה
 הַמְּלַבְּשִׁין שָׁם שֵׁהֶם מְחִיִּין כָּל הַדְּבָרִים שְׂפָעוּלָם וְהָאוֹתֵינוּ יִהְיוּ
 בּוֹלְטוֹת וּמְצַטְרְפוֹת וְיִתּוּסֵף עֲלֵיהֶם אוֹר רַב מְלַעְלָא עַד שְׁנֻזְכָּה
 לְלַקֵּט וּלְבַרֵּר אוֹתֵינוּ הַתּוֹרָה הַקָּדוֹשָׁה מְכָל לְשׁוֹנוֹת הָעֲכוּ"ם וּמְכָל
 מִדוֹתֵיהֶם הַרְעוֹת, וּלְבָנוֹת מֵהֶם בְּנֵינִים שְׁלֵמִים דְּקָדְשָׁה וְיִקְיִם
 מִקְרָא שְׂפָתוֹב: "בָּרְכוּ ה' מְלֹאכָיו, גְּבוּרֵי כַח עוֹשֵׂי דְבָרוֹ, לְשִׁמְעַ
 בְּקוֹל דְּבָרוֹ בָּרְכוּ ה' כָּל צְבָאָיו מִשְׁרָתָיו עוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ בָּרְכוּ ה' כָּל
 מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְשֻׁלְתוֹ בְּרַכֵּי נַפְשֵׁי אֶת ה'":

תצד: רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יְדַעְתָּ כִּי לֹא הָיָה עוֹלָה עַל דַּעְתִּי
 לְבַקֵּשׁ כָּל אֵלָה מִלְּפָנֶיךָ כִּי אֵף עַל פִּי שְׂאִינִי יוֹדַע כָּל הַתְּרַחֲקוֹתֵי
 מִמָּךְ, אֲבָל אֲפִלוּ לְפִי מָעַט יְדִיעַתִּי מִהַתְּרַחֲקוֹתֵי מִמָּךְ, גַּם כֵּן לֹא
 הָיָה עוֹלָה עַל דַּעְתִּי לְבַקֵּשׁ עַל מָעַט מֵאֵלָה אֵף אַתָּה ה' יְדַעְתָּ אֶת
 לְבָבִי, כִּי כָל דְּבָרֵי תְּחִנוּתֵי וּבִקְשׁוֹתֵי וְכָל תְּקוּתֵי וּמִבְטָחֵי עֲדִין הוּא
 רַק עַל זְכוֹת וּכְחַ הַצְּדִיקִים הָאֱמִתִּיִּים אֲשֶׁר אָנוּ חוֹסִים בְּצִל כְּנַפְיָהֶם
 עַל כֵּן עֲלִיהֶם אָנִי נִשְׁעָן לְבַקֵּשׁ מִמָּךְ כָּל אֵלָה, כִּי כַחַם הַגָּדוֹל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲסִד
לְעַמְּךָ מִזֶּה רִנָּתְךָ יִצְחָק לְעַמְּךָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָךְ לְעַמְּךָ מִסִּפְרֵי רִבְבוֹת יְהוּיָה תִּיקוֹן לְכָל יְהוּדָה
לְעַמְּךָ מִזֶּה רִנָּתְךָ יִצְחָק לְעַמְּךָ מִקֹּדֶשׁ שִׁדְרָךְ לְעַמְּךָ מִסִּפְרֵי רִבְבוֹת יְהוּדָה תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

מִסְפִּיק אֶפְלוֹ עָלַי, אֶפְלוֹ בְּהִתְרַחֲקוֹתַי הָעָצוֹם מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר
וְעָרֶךְ, אֵף עַל פִּי כֵן בְּכַחַם הַגְּדוֹל אֲנִי בְּטוֹיָה וְנִשְׁעֵן וְנִסְמָךְ וְנִאֲחִז,
שְׁעֵדִין יֵשׁ לִי תִקְוָה לְזִכּוֹת לְכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִלְּפָנֶיךָ, וְיֹתֵר וְיֹתֵר
מִזֶּה כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים וְזִכּוֹת וְכַח וּגְבוּרַת כָּל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים
אֵינּוּ נִפְסָק לְעוֹלָם וְאֵין שׁוֹם סִטְרָא דְּמִסְאַבָּא שְׁתּוּכֵל לְעֵמֶד נֶגֶד
קְדָשְׁתָּם וּמַעֲלָתָם וְגִבְהָם וְתִקְפָּם וְחִזְקָם וְכַחַם וּגְבוּרַתָּם וְזִכּוֹתָם
וְכַחַם הַגְּדוֹל יַעֲזֹר וַיִּגַּן וַיּוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל הַחֹסִים בָּהֶם, כִּי גְדוֹלִים
צְדִיקִים בְּמִיתָתָם יֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם, וְהֵם נִקְרְאִים חַיִּים תָּמִיד וְתִזְכְּנִי
לְהִיּוֹת רָגִיל בְּיֹתֵר לָבוֹא עַל צִיּוֹן קְבֵרֵיהֶם הַקְּדוֹשִׁים, וְלֹהֵשֶׁת־טַח
שָׁם, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחָתִי לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, כְּאֵלוֹ הָיוּ בְּחַיִּים חַיּוֹתָם וְיֹתֵר
וְיֹתֵר וְאַזְכֶּה לְעוֹרֵר רַחֲמֵי לִבִּם עָלַי וַיִּהְיוּ וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֵיהֶם עָלַי,
אֲשֶׁר אֲנִי כְּלוּא וְסָגוּר כָּל כַּף שָׁנִים בְּמִקוֹמוֹת כְּאֵלוֹ הִרְחֹקִים מִמֶּךָ
כְּאֲשֶׁר הֵם יוֹדְעִים בְּבִרוֹר כָּל עֲנִינֵינוּ וּמַחֲוִיתָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר
מִתְחַלָּה וְעַד סוֹף וְהֵם יוֹדְעִים עֲצָם הִרְחַמְנוֹת שֵׁשׁ עַל הָאָדָם
הָעוֹבֵר בְּעוֹלָם הַזֶּה "כְּאֹרֶחַ נְטָה לָלוּן", וְאֵינּוּ חוֹשֵׁב עַל אַחֲרֵיתוֹ
מָה יַעֲשֶׂה בְּעוֹלָם הָעוֹמֵד וְהַקָּיִם לָעַד וּלְנִצְחַת נְצָחִים מְרָא דְּעֵלְמָא
כְּלָא, הַגּוֹף שֶׁלָּךְ וְהַנְּשָׁמָה שֶׁלָּךְ חוֹסֶה עַל עֲמָלְךָ וְעֹשֶׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי יְשׁוּעָה שְׁלֵמָה וְאַמִּתִּיּוּת:

תַּצֵּה: וְזִכְנִי לְהִתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד בְּאַמֶּת, וּלְהַכִּיר אֶתְּבִתְךָ הַגְּדוֹלָה
שְׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָנוּ מִכָּל
הָעַמִּים, וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, אֲשֶׁר בָּהֶם
מְלַבֵּשׁ אֶתְּבִתְךָ הַגְּדוֹלָה, אֲשֶׁר אֵתָּה אוֹהֵב אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֶתְּבִתְךָ
אַמִּתִּיּוּת אֶתְּבִתְךָ וְחִמְלָה שְׂאִין לָהּ קֶץ וְתִכְלִית, אֲשֶׁר מֵאֶתְּבִתְךָ
הַגְּדוֹלָה וּמִחִמְלָתְךָ הָאֲמִתִּיּוּת עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל הַקְּדוֹשׁ, צְמִצְמַת
אֶלְהוֹתְךָ כְּבִיכּוֹל וְהִלְבֵּשָׁתָּ אֶתְּבִתְךָ בְּהִתּוֹרָה וּמִצְוֹת הַקְּדוֹשִׁים

אֲשֶׁר נָתַתָּ לָנוּ בְּאַהֲבָה עַל יְדֵי מִשְׁחַת נְבִיאָךְ נְאֻמָּן בֵּיתְךָ, אֲשֶׁר כָּל
מִצְוָה וּמִצְוָה הִיא שְׁעוֹר וְצִמְצוּם הַקָּדוֹשׁ כִּי שְׁנֹזְכָה עַל יְדֵי זֶה
לְהַכִּיר אֹתְךָ וּלְהַשִּׁיג אֹתְךָ וּלְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בִּירְאָה וְאַהֲבָה חוּם
וְחֲנֻנִי וְזִכְנִי לְקַיֵּם כָּל מִצְוֹתֶיךָ בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה, וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים שְׂאֻזְכָּה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין אֹר הָאֱהָבָה שְׁבִדְעַת, שֶׁהוּא סִתְרֵי
תוֹרָה שֶׁהִיא אֹרֵיתָא דְעֵתִיקָא סְתִימָאָה דְעֵתִידָא לְאַתְגַּלְיָא
לְעֵתִיד לָבוֹא, שֶׁהִיא הָאֱהָבָה הַגְּדוּלָה שֶׁהִיא בֵּינְךָ וּבֵין יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
קֹדֶם שֶׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר הָאֱהָבָה הַזֹּאת הִיא לְמַעַלָּה מֵהַזְּמַן
וְהַמְּדוּת וְהִימִים, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג אֹר הָאֱהָבָה הַזֹּאת כִּי אִם
עַל יְדֵי צְדִיקִים אֲמִתִּיִּם הַכּוֹפִים אֶת יִצְרָם, וּמְבַטְלִים כָּל הַתְּאוּת
וְהַמְּדוּת רָעוֹת בְּתַכְלִית הַבְּטוּל וְלִבָּם בְּרִשׁוּתָם: